

СИНТЕЗОВАНИЙ ТЕКСТ

БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ ПРО ВИКОНАННЯ ЗАХОДІВ, ЯКІ СТОСУЮТЬСЯ УГОД ПРО ОПОДАТКУВАННЯ, З МЕТОЮ ПРОТИДІЇ РОЗМИВАННЮ БАЗИ ОПОДАТКУВАННЯ ТА ВИВЕДЕННЮ ПРИБУТКУ З-ПІД ОПОДАТКУВАННЯ

ТА

КОНВЕНЦІЇ МІЖ УРЯДОМ УКРАЇНИ І УРЯДОМ СПОЛУЧЕНОГО КОРОЛІВСТВА ВЕЛИКОБРИТАНІЇ І ПІВНІЧНОЇ ІРЛАНДІЇ ПРО УСУНЕННЯ ПОДВІЙНОГО ОПОДАТКУВАННЯ ТА ЗАПОБІГАННЯ ПОДАТКОВИМ УХИЛЕННЯМ СТОСОВНО ПОДАТКІВ НА ДОХОД І НА ПРИРІСТ ВАРТОСТІ МАЙНА

(зі змінами, внесеними Протоколом між Урядом України і Урядом Сполученого Королівства Великої Британії та Північної Ірландії про внесення змін до Конвенції між Урядом України і Урядом Сполученого Королівства Великої Британії і Північної Ірландії про усунення подвійного оподаткування та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доход і на приріст вартості майна, вчиненої у Лондоні 10 лютого 1993 року)

Загальне застереження до синтезованого тексту

У цьому документі представлений синтезований текст щодо застосування Конвенції між Урядом України і Урядом Сполученого Королівства Великої Британії і Північної Ірландії про усунення подвійного оподаткування та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доход і на приріст вартості майна, підписаної 10 лютого 1993 року, зі змінами, внесеними Протоколом, підписаним 09 жовтня 2017 року (далі – Конвенція), з урахуванням змін, внесених відповідно до Багатосторонньої Конвенції про виконання заходів, які стосуються угод про оподаткування, з метою протидії розмиванню бази оподаткування та виведенню прибутку з-під оподаткування, підписаної Україною 23 липня 2018 року та Сполученим Королівством Великої Британії та Північної Ірландії 07 червня 2017 року (далі – Багатостороння Конвенція).

Документ підготовлений на основі позиції України в рамках Багатосторонньої Конвенції, наданої Депозитарію після ратифікації 08 серпня 2019 року, та позиції Сполученого Королівства Великої Британії та Північної Ірландії в рамках Багатосторонньої Конвенції, наданої Депозитарію після ратифікації 29 червня 2018 року. Ці позиції в рамках Багатосторонньої Конвенції підлягають змін, передбаченим у Багатосторонній Конвенції. Зміни, внесені до позицій в рамках Багатосторонньої Конвенції, можуть змінити вплив Багатосторонньої Конвенції на цю Конвенцію.

Автентичні юридичні тексти Конвенції та Багатосторонньої Конвенції мають переважну силу і залишаються юридичними текстами, що підлягають застосуванню.

Положення Багатосторонньої Конвенції, які застосовуються до положень Конвенції, зазначені в таблицях по тексту цього документа в контексті відповідних положень Конвенції. Таблиці, що містять положення Багатосторонньої Конвенції, загалом були вставлені відповідно до порядку положень Модельної податкової конвенції ОЕСР в редакції 2017 року.

Зміни до тексту положень Багатосторонньої Конвенції були внесені для забезпечення відповідності термінології, що використовується в Багатосторонній Конвенції, та термінології, що використовується в Конвенції (термін «Угода про оподаткування, на яку поширюється дія цієї Конвенції» змінено на «Конвенція», а «Договірні юрисдикції» – на «Договірні держави») з метою полегшення розуміння положень Багатосторонньої Конвенції. Аналогічно було внесено зміни до частин положень Багатосторонньої Конвенції, які описують чинні положення Конвенції: описові формулювання були замінені

юридичними посиланнями на існуючі положення для полегшення читання.

У всіх випадках посилання на положення Конвенції чи на Конвенцію слід розуміти як посилання на Конвенцію з урахуванням змін відповідно до положень Багатосторонньої Конвенції за умови, що такі положення Багатосторонньої Конвенції набрали чинності.

Посилання:

Автентичний юридичний текст Багатосторонньої Конвенції та Конвенції можна знайти за посиланнями:

Багатостороння Конвенція:

<https://www.oecd.org/tax/treaties/multilateral-convention-to-implement-tax-treaty-related-measures-to-prevent-BEPS.pdf>

Конвенція, опублікована Україною:

https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/826_648#Text

Конвенція, опублікована Сполученим Королівством Великої Британії та Північної Ірландії:

www.legislation.gov.uk/ukxi/1993/1803/made/data.pdf

Протокол про внесення змін до Конвенції, опублікований Україною:

https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/826_001-17#Text

Протокол про внесення змін до Конвенції, опублікований Сполученим Королівством Великої Британії та Північної Ірландії:

www.legislation.gov.uk/ukxi/2018/779/made/data.pdf

Позиція України в рамках Багатосторонньої Конвенції, яка надана Депозитарію після ратифікації 08 серпня 2019 року, та позиція Сполученого Королівства Великої Британії та Північної Ірландії у рамках Багатосторонньої Конвенції, яка надана Депозитарію після ратифікації 29 червня 2018 року знаходяться на сайті Депозитарію Багатосторонньої Конвенції (ОЕСР): <http://www.oecd.org/tax/treaties/beps-mli-signatories-and-parties.pdf>.

Набрання положеннями Багатосторонньої Конвенції чинності:

Положення Багатосторонньої Конвенції, що застосовуються до цієї Конвенції, не набирають чинності в ті самі дати, що і початкові положення Конвенції. Кожне з положень Багатосторонньої Конвенції може набрати чинності в різні дати залежно від видів податків (податки, утримані у джерела, чи інші податки, що стягуються) та рішень, прийнятих Україною та Сполученим Королівством Великої Британії та Північної Ірландії в їхніх позиціях в рамках Багатосторонньої Конвенції.

Дати передачі на зберігання ратифікаційних грамот: 08 серпня 2019 року для України та 29 червня 2018 року для Сполученого Королівства Великої Британії та Північної Ірландії.

Набрання Багатосторонньою Конвенцією чинності: 01 грудня 2019 року для України та 01 жовтня 2018 року для Сполученого Королівства Великої Британії та Північної Ірландії.

Якщо інше не зазначено деінде в цьому документі, положення Багатосторонньої Конвенції, що застосовуються до Конвенції, набирають чинності:

- стосовно податків, утриманих у джерела, на суми, сплачені або зараховані нерезидентам, якщо подія, що спричиняє такі податки, відбувається 01 січня або після 01 січня 2020 року; та

- стосовно всіх інших податків, що стягуються Україною, для податків, що стягуються Договірною Державою у податкових періодах, які починаються з 01 червня або після 01 червня 2020 року; та

- у Великій Британії з 01 квітня 2021 року для податку на прибуток підприємств та з 6 квітня 2021 року для податку на доходи фізичних осіб та податку на приріст капіталу.

**КОНВЕНЦІЯ МІЖ УРЯДОМ УКРАЇНИ І УРЯДОМ СПОЛУЧЕНОГО КОРОЛІВСТВА
ВЕЛИКОБРИТАНІЇ І ПІВНІЧНОЇ ІРЛАНДІЇ ПРО УСУНЕННЯ ПОДВІЙНОГО
ОПОДАТКУВАННЯ ТА ЗАПОБІГАННЯ ПОДАТКОВИМ УХИЛЕННЯМ СТОСОВНО
ПОДАТКІВ НА ДОХОД І НА ПРИРІСТ ВАРТОСТІ МАЙНА**

**(зі змінами, внесеними Протоколом між Урядом України і Урядом Сполученого
Королівства Великої Британії та Північної Ірландії про внесення змін до Конвенції між
Урядом України і Урядом Сполученого Королівства Великобританії і Північної
Ірландії про усунення подвійного оподаткування та запобігання податковим
ухиленням стосовно податків на дохід і на приріст вартості майна, вчиненої у Лондоні
10 лютого 1993 року)**

Уряд України і Уряд Сполученого Королівства Великої Британії та Північної Ірландії, бажаючи надалі розвивати економічні відносини та посилити співпрацю у податкових питаннях,

маючи намір усунути подвійне оподаткування стосовно податків, на які поширюється дія цієї Конвенції, без створення можливостей для повного звільнення від оподаткування або зменшення оподаткування шляхом податкового ухилення або уникнення (у тому числі, шляхом створення структур міжнародного бізнесу з метою отримання пільг, передбачених цією Конвенцією, що має наслідком отримання непрямої вигоди резидентами третіх Держав), домовились про таке:

Прембула в редакції [Протоколу про внесення змін до Конвенції від 09.10.2017](#)

Стаття 1

ОСОБИ, ДО ЯКИХ ЗАСТОСОВУЄТЬСЯ КОНВЕНЦІЯ

1. Ця Конвенція буде застосовуватись до осіб, які є резидентами однієї або обох Договірних Держав.
2. Для цілей цієї Конвенції, доходи або прибуток, отримані суб'єктом господарювання або по домовленості, які розглядаються як повністю або частково фінансово прозорі відповідно до податкового законодавства будь-якої з Договірних Держав, вважаються доходами або прибутками резидента Договірної Держави, але тільки в межах доходу або прибутку, який розглядається для цілей оподаткування цією Державою, як дохід або прибуток резидента цієї Держави.
3. Ця Конвенція не стосується оподаткування своїх резидентів Договірною Державою за винятком переваг, наданих відповідно до пункту 2 статті 9 та статей 19, 20, 22, 25 та 26 та 28.

Стаття 1 у редакції [Протоколу про внесення змін до Конвенції від 09.10.2017](#)

Стаття 2

ПОДАТКИ, НА ЯКІ ПОШИРЮЄТЬСЯ КОНВЕНЦІЯ

1. Ця Конвенція застосовується до податків на доход і на приріст вартості майна, стягнені від імені Договірних Держав або їх політичних підрозділів, або місцевої влади, незалежно від способу стягнення податків.
2. Податками на доход і на приріст вартості майна вважаються всі податки, що справляються від загальної суми доходів або елементів доходу, включаючи податки на доходи від відчуження рухомого майна або нерухомого майна і податки на загальну суму заробітної плати і платні, що виплачуються підприємствами.
3. Податками, на які поширюється ця Конвенція, є:
 - (a) у Сполученому Королівстві: :
 - (i) прибутковий податок;
 - (ii) корпоративний податок; і
 - (ii) податок на приріст вартості майна (надалі - "податок Сполученого Королівства");
 - (b) в Україні:

- (i) податок на доходи фізичних осіб; та
 - (ii) податок на прибуток підприємств;
- (надалі - "податок України");

*Підпункт b пункту другого статті 2 у редакції
[Протоколу про внесення змін до Конвенції від
09.10.2017](#)*

4. Ця Конвенція застосовується також до всіх подібних або по суті аналогічних податків, які стягуються однією з Договірних Держав після дати підписання цієї Конвенції, в доповнення до або замість податків цієї Договірної Держави, згаданих в пункті 3 цієї статті. Компетентні органи Договірних Держав будуть повідомляти один одного про будь-які істотні зміни, що відбудуться в їхніх законодавствах щодо оподаткування.

Стаття 3 ЗАГАЛЬНІ ВИЗНАЧЕННЯ

1. У розумінні цієї Конвенції, якщо з контексту не випливає інше:

(a) термін "Сполучене Королівство" означає Велику Британію та Північну Ірландію, але у разі використання в географічному значенні, означає територію та територіальні води Великої Британії та Північної Ірландії та території за межами таких територіальних вод, в межах яких Велика Британія та Північна Ірландія застосовує суверенні права або юрисдикцію відповідно до національного законодавства та міжнародного права;

*Підпункт a пункту першого статті 3 у редакції
[Протоколу про внесення змін до Конвенції від 09.10.2017](#)*

(b) термін «Україна» у разі використання в географічному значенні означає територію України, її континентальний шельф і її виключну (морську) економічну зону, у тому числі будь-яку іншу територію за межами територіальних вод України, яка відповідно до міжнародного права визначена або може бути в подальшому визначена як територія, в межах якої можуть застосовуватися права України стосовно морського дна, надр та їхніх природних ресурсів;

*Підпункт b пункту першого статті 3 у редакції
[Протоколу про внесення змін до Конвенції від 09.10.2017](#)*

(c) термін "громадянин" означає:

(i) у відношенні Сполученого Королівства будь-якого британського громадянина або будь-якого британського суб'єкта, що не має громадянства будь-якої країни або території Співдружності, при умові, що він має право на проживання у Сполученому Королівстві, і будь-яку юридичну особу, партнерство, асоціацію або іншу організацію, що одержала свій статус як така за діючим законодавством Сполученого Королівства;

(ii) у відношенні України;

(aa) фізичну особу, яка має громадянство України;

(bb) усі юридичні особи, партнерства і асоціації, що одержують свій статус як такий за діючим законодавством України;

(d) терміни "Договірна Держава" і "друга Договірна Держава" означають, залежно від контексту, Сполучене Королівство або Україну;

(e) термін особа включає фізичну особу, компанію або будь-яке інше об'єднання осіб;

*Підпункт е пункту першого статті 3 у редакції
[Протоколу про внесення змін до Конвенції від 09.10.2017](#)*

- (f) термін "компанія" означає будь-яке корпоративне об'єднання або будь-яку організацію, що розглядається з метою оподаткування як корпоративне об'єднання;
- (g) терміни "підприємство Договірної Держави" та "підприємство другої Договірної Держави" означають відповідно підприємство, що керується резидентом Договірної Держави, та підприємство, що керується резидентом другої Договірної Держави;
- (h) термін "міжнародне перевезення" означає будь-яке перевезення морським або повітряним судном, що експлуатується підприємством Договірної Держави, крім випадків, коли морське або повітряне судно експлуатується виключно між пунктами в другій Договірній Державі;
- (i) термін «компетентний орган» означає, у відношенні Сполученого Королівства, Управління її Величності з питань податків та митних зборів, або його повноважного представника, і, у відношенні України, Міністерство фінансів України або його повноважного представника.

*Підпункт і пункту першого статті 3 у редакції
[Протоколу про внесення змін до Конвенції від 09.10.2017](#)*

- (j) термін «пенсійна схема» означає будь-яку схему або інші форми взаємовідносин, яка:
 - (i) звичайно звільняється від оподаткування доходів; та
 - (ii) функціонує переважно для адміністрування та запровадження пенсій або інших платежів, пов'язаних з виходом на пенсію, або для заробітку доходу на користь однієї або більше таких форм взаємовідносин.

*Підпункт j пункту першого статті 3 додано
[Протоколом про внесення змін до Конвенції від 09.10.2017](#)*

~~2. — Партнерство або спільне підприємство, що одержує свій статус за українськими законами, яке розглядається як оподатковувана організація за законодавством України, для цілей цієї Конвенції буде розглядатися як особа.~~

*Пункт другий статті 3 виключено на підставі
[Протоколом про внесення змін до Конвенції від 09.10.2017](#)*

2. При застосуванні цієї Конвенції у будь-який час Договірною Державою, будь-який термін, не визначений у цій Конвенції, якщо з контексту не випливає інше, має те значення, яке йому надається на той час законодавством цієї Держави щодо податків, на які поширюється Конвенція, будь-яке значення відповідно до діючого податкового законодавства цієї Держави має перевагу над значенням, яке надається цьому терміну відповідно до інших законів цієї Держави.

*Пункт третій (старий пункт другий) статті 3 у редакції
[Протоколу про внесення змін до Конвенції від 09.10.2017](#)*

Стаття 4 РЕЗИДЕНТ

1. Для цілей цієї Конвенції термін "резидент Договірної Держави" означає будь-яку особу, яка за законодавством цієї Держави підлягає оподаткуванню в ній на підставі місця проживання, постійного місця перебування, місця управління, місця реєстрації або іншого аналогічного критерію, а також включає цю Державу і будь-яку її адміністративно-територіальну одиницю чи місцевий орган влади. Однак цей термін не включає особу, яка

підлягає оподаткуванню у цій Державі, лише стосовно доходів або приросту вартості майна з джерел у цій Державі.

2. Термін «резидент Договірної Держави» включає:

- (a) пенсійну схему, створену у цій Державі; та
- (b) організацію, яка створена та здійснює свою діяльність виключно для релігійних, добродійних, наукових, культурних або освітніх цілей (або для більш ніж однієї з цих цілей) та, що є резидентом цієї Держави відповідно до її законодавства, незважаючи на те, що весь розмір доходу або прибутків може звільнитись від оподаткування відповідно до національного законодавства цієї Держави.

3. У випадку, коли, відповідно до положення пункту 1, фізична особа є резидентом обох Договірних Держав, її статус визначається таким чином:

- (a) вона вважається резидентом тільки тієї Держави, де вона має місце постійного проживання; якщо вона має місце постійного проживання в обох Держав, вона вважається резидентом тільки тієї Держави, де вона має тісніші особисті й економічні зв'язки (центр життєвих інтересів);
- (b) якщо Держава, в якій вона має центр життєвих інтересів, не може бути визначена або коли вона не має місця постійного проживання в жодній з Держав, вона вважається резидентом тільки тієї Договірної Держави, де вона звичайно проживає;
- (c) якщо вона звичайно проживає в обох Держав, або коли вона звичайно не проживає в жодній з них, вона вважається резидентом тільки тієї Держави, національною особою якої вона є;
- (d) якщо вона є національною особою обох Держав або не є національною особою жодної з них, то компетентні органи Договірних Держав вирішують це питання за взаємною згодою.

4. У випадку, коли відповідно до положень пункту 1 особа, що не є фізичною особою, є резидентом обох Договірних Держав, тоді компетентні органи Договірних Держав намагаються визначити за взаємною згодою Договірну Державу, в якій ця особа вважається резидентом для цілей цієї Конвенції, зважаючи на те, де розміщений її фактичний керівний орган або де вона зареєстрована чи інакше заснована та будь-які інші відповідні обставини. У разі відсутності взаємної згоди між компетентними органами Договірних Держав, особа не вважається резидентом жодної Договірної Держави для цілей використання будь-яких переваг, передбачених Конвенцією, крім тих, які передбачені статтями 22, 25 та 26.

Стаття 4 у редакції [Протоколу про внесення змін до Конвенції від 09.10.2017](#)

Стаття 5 ПОСТІЙНЕ ПРЕДСТАВНИЦТВО

1. Для цілей цієї Конвенції термін "постійне представництво" означає постійне місце діяльності, через яке підприємство повністю або частково здійснює свою комерційну діяльність.

2. Термін "постійне представництво", зокрема, включає:

- (a) місцезнаходження дирекції;
- (b) відділення;
- (c) контору;
- (d) фабрику;

- (e) майстерню;
- (f) установку або споруду для розвідки природних ресурсів;
- (g) шахту, нафтову або газову свердловину, кар'єр або будь-яке місце видобутку природних ресурсів.

3. Будівельний майданчик, монтажний або складальний об'єкт є постійним представництвом лише в тому разі, якщо він існує більше дванадцяти місяців.

4. Незважаючи на попередні положення цієї статті, термін "постійне представництво" не розглядається як такий, що включає:

- (a) використання споруд виключно з метою зберігання, показу або постачання товарів чи виробів, що належать підприємству;
- (b) утримання запасів товарів або виробів, що належать підприємству виключно з метою зберігання, показу або постачання;
- (c) утримання запасів товарів чи виробів, що належать підприємству, виключно з метою переробки іншим підприємством;
- (d) утримання постійного місця діяльності виключно з метою закупівлі виробів чи товарів або збирання інформації для підприємства;
- (e) утримання постійного місця діяльності виключно з метою здійснення для підприємства будь-якої діяльності, яка має підготовчий або допоміжний характер;
- (f) утримання постійного місця діяльності виключно для здійснення будь-якої комбінації видів діяльності, перелічених у підпунктах (a)-(e) цього пункту, за умови, що сукупна діяльність постійного місця діяльності, яка виникає внаслідок такої комбінації, має підготовчий або допоміжний характер.

Пункт 4 статті 13 Багатосторонньої Конвенції застосовується до пункту 4 статті 5 цієї Конвенції:

**СТАТТЯ 13 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ШТУЧНЕ УНИКНЕННЯ
СТАТУСУ ПОСТІЙНОГО ПРЕДСТАВНИЦТВА ШЛЯХОМ ВИКЛЮЧЕНЬ,
ПЕРЕДБАЧЕНИХ ДЛЯ ОКРЕМИХ ВИДІВ ДІЯЛЬНОСТІ**

[*Стаття 5 Конвенції*], не застосовується до постійного місця ведення діяльності, яке використовується або підтримується підприємством, якщо це підприємство або підприємство, що тісно пов'язане з ним, здійснює комерційну діяльність у цьому самому місці або в іншому місці цієї [*Договірної Державі*] і:

- a) це місце або інше місце засновує постійне представництво для даного підприємства або підприємства, яке тісно з ним пов'язане, згідно із положеннями [*статті 5 Конвенції*]; або
- b) загальна діяльність, що є результатом поєднання видів діяльності, які здійснюються двома підприємствами в одному й тому самому місці, або одним і тим самим підприємством чи підприємствами, тісно пов'язаними між собою, у двох місцях, не має підготовчого або допоміжного характеру,

за умови, що комерційна діяльність, здійснювана цими двома підприємствами на одному і тому самому місці, або одним і тим самим підприємством або підприємствами, тісно пов'язаними між собою, у двох місцях, являє собою взаємопов'язані функції, які є частиною цілісної ділової операції.

5. Якщо крім агента з незалежним статусом, про якого йдеться в пункті 6 цієї статті, інша особа, незалежно від пунктів 1 і 2 цієї статті, діє від імені підприємства, і має, і звичайно

використовує в Договірній Державі повноваження укладати контракти від імені підприємства, то це підприємство розглядається як таке, що має постійне представництво в цій Державі щодо будь-якої діяльності, яку ця особа здійснює для підприємства, за винятком, якщо діяльність цієї особи обмежується тією, що зазначена в пункті 4 цієї статті, яка, якщо і здійснюється через постійне місце діяльності, не робить з цього постійного місця постійного представництва згідно з положеннями цього пункту.

6. Підприємство не розглядається як таке, що має постійне представництво в Договірній Державі, лише якщо воно здійснює комерційну діяльність у цій Державі через брокера, комісонера чи будь-якого іншого агента з незалежним статусом за умови, що ці особи діють в рамках своєї звичайної діяльності.

7. Той факт, що компанія, яка є резидентом Договірної Держави чи контролюється компанією, що є резидентом другої Договірної Держави, або яка здійснює комерційну діяльність у цій другій Договірній Державі (або через постійне представництво, або будь-яким іншим чином), сам по собі не перетворює жодну з цих компаній у постійне представництво другої компанії.

Пункт 1 статті 15 Багатосторонньої Конвенції застосовується до положень цієї Конвенції:

СТАТТЯ 15 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ВИЗНАЧЕННЯ ОСОБИ, ТІСНО ПОВ'ЯЗАНОЇ З ПІДПРИЄМСТВОМ

Для цілей положень [статті 5 Конвенції] особа є тісно пов'язаною з підприємством, якщо, з урахуванням усіх відповідних фактів і обставин, одна з них має контроль над іншою або обидві знаходяться під контролем одних і тих самих осіб або підприємств. У будь-якому випадку особа вважається тісно пов'язаною з підприємством, якщо бенефіціарна частка участі особи в іншій особі безпосередньо або опосередковано складає більш ніж 50 відсотків (або, якщо йдеться про компанію, більш ніж 50 відсотків загальної кількості голосів і вартості акцій компанії або 50 відсотків акціонерного капіталу компанії), або якщо бенефіціарна частка участі іншої в особі та в підприємстві безпосередньо або опосередковано складає більш ніж 50 відсотків (або, якщо йдеться про компанію, більш ніж 50 відсотками загальної кількості голосів і вартості акцій компанії або 50 відсотків акціонерного капіталу компанії).

Стаття 6 ДОХОДИ ВІД НЕРУХОМОГО МАЙНА

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від нерухомого майна (включаючи доходи від сільського або лісового господарства), яке знаходиться в другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Термін "нерухоме майно" повинено мати значення, яке він має в законодавстві Договірної Держави, в якій знаходиться це майно. Цей термін повинен у будь-якому випадку включати майно, допоміжне щодо нерухомого майна, худобу і обладнання, використовувані в сільському і лісовому господарстві, права, до яких застосовуються положення загального права щодо земельної власності, узуфрукт нерухомого майна і права на змінні або фіксовані платежі як компенсація за розробку або право на розробку мінеральних запасів, джерел та інших природних ресурсів. Морські і повітряні судна не розглядаються як нерухоме майно.

3. Положення пункту 1 цієї статті застосовуються також до доходу, одержаного від прямого використання, здавання в оренду або використання в будь-якій іншій формі нерухомого майна.
4. Положення пунктів 1 і 3 цієї статті застосовуються також до доходів від нерухомого майна підприємства і до доходів від нерухомого майна, яке використовується для здійснення незалежних особистих послуг.

Стаття 7 ПРИБУТОК ВІД КОМЕРЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

1. Прибуток підприємства Договірної Держави оподатковується податком тільки у цій Договірній Державі, якщо тільки підприємство не здійснює комерційної діяльності в другій Договірній Державі через розташоване там постійне представництво. Якщо підприємство здійснює комерційну діяльність як вказано вище, то його прибуток може оподатковуватися в другій Договірній Державі, але тільки в тій частині, яка відноситься до цього постійного представництва.
2. З урахуванням положень пункту 3 цієї статті, якщо підприємство Договірної Держави здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі через розташоване там постійне представництво, то в кожній Договірній Державі до цього постійного представництва відноситься прибуток (доход), який воно могло б одержати, якби воно було окремим та самостійним підприємством, зайнятим такою ж або аналогічною діяльністю в таких самих або аналогічних умовах і діючим в повній незалежності стосовно підприємства, постійним представництвом якого воно є.
3. У визначенні прибутку постійного представництва дозволяється віднімання витрат, здійснених для цілей постійного представництва, включаючи раціональний розподіл управлінських та загальноадміністративних витрат, здійснених для цілей підприємства в цілому як у Державі, де розташоване постійне представництво, так і в будь-якому іншому місці.
4. В міру того, як визначення Договірною Державою, відповідно до її законодавства, прибутку, що стосується постійного представництва, на базі пропорційного розподілу загальної суми прибутку підприємства його різним частинам, є звичайною практикою, ніщо в пункті 2 цієї статті не буде перешкоджати цій Договірній Державі визначити оподатковуваний прибуток шляхом такого розподілу як це диктується практикою; обраний спосіб розподілу повинен бути таким, що його результати будуть відповідати принципам, які містяться в цій статті.
5. Ніякий прибуток не відноситься до постійного представництва на основі простої закупівлі постійним представництвом товарів або виробів для підприємства.
6. Для цілей попередніх пунктів прибуток, що відноситься до постійного представництва, визначається щорічно одним і тим самим методом, якщо тільки немає достатньої і вагомої причини для його змінення.
7. Якщо прибуток включає види доходу або приріст вартості майна, які розглядаються окремо в інших статтях цієї Конвенції, положення цих статей не будуть зачіпати положень цієї статті.

Стаття 8 МОРСЬКИЙ ТА ПОВІТРЯНИЙ ТРАНСПОРТ

1. Прибуток, одержаний резидентом Договірної Держави від експлуатації морських і повітряних суден у міжнародних перевезеннях буде оподатковуватися лише в цій Державі.

2. Для цілей цієї статті прибуток від експлуатації морських і повітряних суден у міжнародних перевезеннях включає:

- (a) дохід від здачі в оренду порожніх морських або повітряних суден;
- (b) прибуток від використання, утримання або здачі в оренду контейнерів (включаючи трейлери і супутнє устаткування для транспортування контейнерів), які застосовуються для транспортування товарів чи виробів;

де така оренда або таке використання, утримання або оренда, в залежності від випадку, є побічним по відношенню до експлуатації морського або повітряного судна у міжнародних перевезеннях.

3. Якщо прибуток, відповідно до пунктів 1 і 2 цієї статті отримується резидентом Договірної Держави від участі у пулі, спільному підприємстві чи міжнародному транспортному агентстві, прибуток, що відноситься до такого резидента, буде оподатковуватися тільки у Договірній Державі, резидентом якої він є.

Стаття 9 АСОЦІЙОВАНІ ПІДПРИЄМСТВА

1. Коли:

- (a) підприємство Договірної Держави прямо або посередньо бере участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства другої Договірної Держави; або
- (b) одні й ті ж особи прямо або посередньо беруть участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства однієї Договірної Держави і підприємства другої Договірної Держави;

і в кожному випадку між двома підприємствами в їх комерційних та фінансових взаємовідносинах створюються або встановлюються умови, відмінні від тих, які мали б місце між двома незалежними підприємствами, тоді будь-який прибуток, що міг би бути нарахований одному з них, але з причин наявності цих умов не був йому нарахований, може бути включений Договірною Державою до прибутку цього підприємства і, відповідно, оподаткований.

2. У випадку, коли Договірна Держава включає у прибуток підприємства цієї Держави - і відповідно оподатковує - прибуток, по якому підприємство другої Договірної Держави було оподатковано в цій другій Договірній Державі, і включений таким чином прибуток є прибутком, який був би нарахований підприємству першої згаданої Держави, якби умови взаємовідносин між двома підприємствами були б умовами, які існують між незалежними підприємствами, тоді друга Договірна Держава повинна зробити відповідні поступки в сумі податку, що стягується з цього прибутку. При визначенні такої поправки повинні бути розглянуті інші положення цієї Конвенції, а компетентні органи Договірних Держав можуть проконсультуватися один з одним при необхідності.

Стаття 10 ДИВІДЕНДИ

1. Дивіденди, що сплачуються компанією, яка є резидентом однієї Договірної Держави, резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватися в другій Державі.

2. Однак дивіденди, що сплачуються компанією, яка є резидентом Договірної Держави:

- (a) можуть також оподатковуватись у цій Державі та відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо бенефіціарний власник дивідендів є резидентом іншої

Договірної Держави, то податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати:

- (i) 5 відсотків від загальної суми дивідендів, якщо бенефіціарним власником дивідендів є компанія, яка безпосередньо або опосередковано володіє принаймні 20 відсотками капіталу компанії, яка сплачує дивіденди;
 - (ii) 15 відсотків від загальної суми дивідендів в усіх інших випадках;
- (b) не зважаючи на положення підпункту а) звільняються від оподаткування у цій Державі, якщо особою бенефіціарним власником дивідендів є пенсійна схема.

Цей пункт не стосується оподаткування прибутку компанії, з якого виплачуються дивіденди.

Пункт другий статті 10 у редакції [Протоколу про внесення змін до Конвенції від 09.10.2017](#)

3. Термін "дивіденди" при використанні в цій статті означає доход від акцій, чи інших прав, які не є борговими вимогами, що дають право на участь у прибутку, також як доход від інших корпоративних прав, який підпадає такому ж оподаткуванню, як доход від акцій відповідно до податкового законодавства Держави, резидентом якої є компанія, що робить розподіл прибутку, а також включає будь-які інші доходи (інші, ніж проценти, звільнені від оподаткування згідно з положеннями статті 11 цієї Конвенції), які за законодавством Договірної Держави, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, оподатковуються податком як дивіденди або розподіл прибутку компанії.

4. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо особа, що фактично має право на дивіденди, яка є резидентом Договірної Держави, здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, через розташовані в ній постійні представництва, або здійснює в цій другій Договірній Державі незалежні особисті послуги з розташованої там постійної бази, і холдінг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до такого постійного представництва або постійної бази. У такому випадку, в залежності від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Конвенції.

5. У випадку, коли компанія, яка є резидентом однієї Договірної Держави, одержує прибуток або доходи з другої Договірної Держави, ця друга Держава не може стягувати будь-які податки на дивіденди, що сплачуються компанією, за винятком, якщо ці дивіденди сплачуються резиденту цієї другої Держави, або якщо холдінг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до постійного представництва або постійної бази, розташованої в цій другій Державі, і з нерозподіленого прибутку не стягуються податки на нерозподілений прибуток, навіть якщо дивіденди сплачуються або утворюються в цій другій Державі.

Стаття 11 ПРОЦЕНТИ

1. Проценти, що виникають у Договірній Державі і сплачуються резиденту іншої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.

Пункт перший статті 11 у редакції [Протоколу про внесення змін до Конвенції від 09.10.2017](#)

2. Однак проценти, які виникають у Договірній Державі, можуть також оподатковуватись у цій Державі відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо бенефіціарний власник процентів є резидентом іншої Договірної Держави, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 5 відсотків від загальної суми процентів.

Новий пункт другий статті 11 додано на підставі [Протоколу про внесення змін до Конвенції від 09.10.2017](#)

3. Незважаючи на положення пункту 2, проценти, про які йдеться у пункті 1, оподатковуються тільки у Договірній Державі, резидентом якої є бенефіціарний власник, якщо:

- (а) бенефіціарним власником є ця Держава, її адміністративно-територіальна одиниця або місцевий орган влади або центральний банк;
- (б) проценти сплачуються Державою, в якій виникають проценти, або адміністративно-територіальною одиницею, або місцевим органом влади; або
- (с) проценти сплачуються стосовно позички, боргової вимоги чи кредиту, які належать, зроблені, надані, гарантовані або застраховані цією Державою або її адміністративно-територіальною одиницею, місцевим органом влади або експортним фінансовим агентством.

*Новий пункт третій статті 11 додано на підставі
[Протоколу про внесення змін до Конвенції від 09.10.2017](#)*

4. Термін "проценти" при використанні в цій статті означає доход від боргових вимог будь-якого виду, незалежно від іпотечного забезпечення і незалежно від володіння правом на участь у прибутках боржника, і зокрема, доход від урядових цінних паперів і доход від облігацій і боргових зобов'язань. Термін "проценти" не буде включати ніякі доходи, які можуть розглядатись як розподіл згідно з положеннями статті 10 цієї Конвенції.

5. Положення пунктів 1 та 2 цієї статті не застосовуються, якщо особа, що фактично має право на проценти, яка є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають проценти, через розташоване там постійне представництво, або здійснює в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої там постійної бази, і боргове зобов'язання, на підставі якого сплачуються проценти, дійсно відноситься до такого постійного представництва або постійної бази. В такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Конвенції.

*Пункт п'ятий (старий пункт третій) статті 11 у редакції
[Протоколу про внесення змін до Конвенції від 09.10.2017](#)*

6. Вважається, що проценти виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама Держава, її політико-адміністративний підрозділ, місцеві органи влади або резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує проценти, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має в Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникла заборгованість, по якій сплачуються проценти, і витрати по сплаті цих процентів несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі проценти виникають в Державі, в якій знаходиться постійне представництво або постійна база.

7. Якщо з причин особливих відносин між платником і особою, яка фактично має право на проценти, або між ними обома і будь-якою третьою особою, сума сплачених процентів перевищує з будь-яких причин суму, яка була б погоджена між платником і особою, яка фактично має право на одержання процентів, при відсутності таких відносин, положення цієї статті будуть застосовуватися тільки до останньої згаданої суми процентів. В такому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Конвенції.

8. Будь-яке положення законодавства кожної з Договірних Держав, що стосується тільки процентів, які сплачуються нерезидентській компанії, не буде застосовуватися таким чином, щоб вимагати оподаткування таких процентів, які сплачуються компанії, яка є резидентом другої Договірної Держави, як розподіл прибутку або дивідендів компанії, що виплачує такі проценти. Попереднє речення не буде застосовуватися до процентів, які сплачуються компанії, що є резидентом однієї з Договірних Держав, в якій більш ніж 50 відсотків капіталу

з правом голосу контролюється прямо або посередньо особою або особами, які є резидентами другої Договірної Держави.

У зв'язку зі змінами, внесеними [Протоколом про внесення змін до Конвенції від 09.10.2017](#), пункти 2-6 вважати пунктами 4-8

9. — Положення цієї статті не застосовуються, якщо головною метою або однією з головних цілей будь-якої особи, що має відношення до утворення або передачі боргового зобов'язання, у відношенні якого сплачуються проценти, було одержання переваг цієї статті шляхом цього створення або передачі.

Пункт дев'ятий (старий пункт сьомий) статті 11 виключено на підставі [Протоколу про внесення змін до Конвенції від 09.10.2017](#)

Стаття 12 РОЯЛТІ

1. Роялті, які виникають в одній Договірній Державі і сплачуються резиденту іншої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.

Пункт перший статті 12 у редакції [Протоколу про внесення змін до Конвенції від 09.10.2017](#)

2. Однак роялті, що виникають у Договірній Державі, можуть також оподатковуватись у цій Державі відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо бенефіціарний власник роялті є резидентом іншої Договірної Держави, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 5 відсотків від загальної суми роялті.

Новий пункт другий статті 12 додано на підставі [Протоколу про внесення змін до Конвенції від 09.10.2017](#)

3. Термін "роялті" при використанні в цій статті означає платежі будь-якого виду, що одержують як відшкодування за користування або надання права користування будь-яким авторським правом на літературні твори, твори мистецтва або науки, включаючи кінематографічні фільми, будь-які патенти, торгові марки, дизайн або модель, план, таємну формулу або процес, або за інформацію ("ноу-хау"), що стосується промислового, комерційного або наукового досвіду.

У зв'язку зі змінами, внесеними [Протоколом про внесення змін до Конвенції від 09.10.2017](#), пункт другий вважати пунктом третім

4. Положення пунктів 1 та 2 цієї статті не застосовуються, якщо особа, яка фактично має право на одержання роялті, що є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають роялті, через розташоване там постійне представництво, або надає в цій другій Державі незалежні індивідуальні послуги з розташованої там постійної бази, і право або майно, стосовно яких сплачуються роялті, дійсно зв'язані з цим постійним представництвом чи постійною базою. У такому випадку застосовуються положення статті 7 або 14 цієї Конвенції, в залежності від обставин.

Пункт четвертий (старий пункт третій) статті 12 у редакції [Протоколу про внесення змін до Конвенції від 09.10.2017](#)

5. Вважається, що роялті виникають у Договірній Державі, якщо платником є ця Держава, адміністративно-політична одиниця, місцевий орган влади або резидент цієї Держави. Проте, якщо особа, що сплачує роялті, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має у Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, з якими безпосередньо пов'язане право або майно, стосовно яких сплачуються роялті, і витрати зі сплати цих роялті несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі роялті виникають у Державі, в якій розташоване постійне представництво або постійна база.

6. Якщо з причин особливих відносин між платником і особою, яка фактично має право на одержання роялті, або між ними обома і будь-якою третьою особою, сума роялті перевищує, з будь-яких причин, сума, що була б узгоджена між платником і особою, яка фактично має право на одержання роялті, за відсутності таких відносин, положення цієї статті будуть застосовуватися тільки до останньої згаданої суми. У цьому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави, з належним урахуванням інших положень цієї Конвенції.

У зв'язку зі змінами, внесеними [Протоколом про внесення змін до Конвенції від 09.10.2017](#), пункт четвертий вважати пунктом шостим

Стаття 13

ДОХОДИ ВІД ПРИРОСТУ ВАРТОСТІ МАЙНА

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчужування нерухомого майна, як воно визначено у статті 6 цієї Конвенції, і яке знаходиться у другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.
2. Доходи, одержувані резидентом Договірної Держави від відчужування:
 - (a) акцій, які одержують їх вартість або більшу частину вартості прямо або посередньо від нерухомого майна, розташованого в другій Договірній Державі; або
 - (b) процентів в партнерстві або трасті, активи яких переважно складаються з нерухомого майна, розташованого в другій Договірній Державі, або з акцій, як вони визначені вище в підпункті (a), можуть оподатковуватися в цій другій Договірній Державі.
3. Доходи від відчужування рухомого майна, що складає частину комерційного майна постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або рухомого майна, яке відноситься до постійної бази, регулярно доступної резиденту Договірної Держави в другій Договірній Державі, для цілей надання незалежних індивідуальних послуг, включаючи такі доходи від відчуження такого постійного представництва (окремо чи разом з цілим підприємством) або такої постійної бази, можуть оподатковуватись у цій Другій Договірній Державі.
4. Доходи, одержувані резидентом Договірної Держави від відчуження морських або повітряних суден, що експлуатуються в міжнародних перевезеннях підприємством Договірної Держави, або рухомого майна, що відноситься до експлуатації таких морських або повітряних суден, оподатковуються тільки у цій Договірній Державі.
5. Доходи від відчуження будь-якого майна, іншого ніж те, про яке йдеться у пунктах 1, 2, 3 і 4 цієї статті, оподатковуються тільки в Договірній Державі, резидентом якої є особа, що відчужує майно, і підлягає оподаткуванню у відношенні цих доходів у цій Договірній Державі.
6. Положення пункту 5 цієї статті не будуть торкатися права Договірної Держави щодо стягнення відповідно до свого законодавства податку на доходи від приросту вартості майна внаслідок відчуження будь-якого майна, які одержує фізична особа, що є резидентом другої Договірної Держави і була резидентом першої згаданої Держави в будь-який час протягом 5 років, що передують безпосередньо відчуженню майна.

Стаття 14

НЕЗАЛЕЖНІ ІНДИВІДУАЛЬНІ ПОСЛУГИ

1. Доход, що одержується резидентом Договірної Держави за професійні послуги чи іншу діяльність незалежного характеру, оподатковується тільки в цій Державі, за винятком випадку, коли він володіє регулярно доступною постійною базою в другій Договірній Державі з метою проведення своєї діяльності. Якщо у нього є така постійна база, доход може оподатковуватись у другій Державі, але тільки стосовно доходу, що приписується до постійної бази.
2. Термін "професійні послуги" включає, зокрема, незалежну наукову, літературну, артистичну, художню, освітню або викладацьку діяльність, так само, як і незалежну діяльність лікарів, адвокатів, інженерів, архітекторів, зубних лікарів і бухгалтерів.

Стаття 15

ЗАЛЕЖНІ ІНДИВІДУАЛЬНІ ПОСЛУГИ

1. З урахуванням положень статей 16, 18, 19 і 20 цієї Конвенції платня, заробітна плата та інші подібні винагороди, що одержуються резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, оподатковуються тільки у цій Державі, якщо тільки робота за наймом не здійснюється в другій Договірній Державі. Якщо робота за наймом здійснюється таким чином, то винагорода, одержана у зв'язку з цим, може оподатковуватися у цій другій Державі.
2. Незалежно від положення пункту 1 цієї статті, винагорода, що одержується резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, здійснюваною в другій Договірній Державі, оподатковується тільки в першій згаданій Державі, якщо:
 - (a) одержувач знаходиться в другій Державі протягом періоду або періодів, що не перевищують у сукупності 183-х днів протягом будь-якого періоду, що складає дванадцять місяців; і
 - (b) винагорода сплачується наймачем або від імені наймача, який не є резидентом другої Держави; і
 - (c) витрати по виплаті винагороди не несуть постійне представництво або постійна база, які наймач має в другій Державі.
3. Незалежно від попередніх положень цієї статті, винагорода, що одержується у зв'язку з роботою за наймом, що здійснюється на борту морського або повітряного судна, яке експлуатується в міжнародних перевезеннях, може оподатковуватися в Договірній Державі, резидентом якої є підприємство, що експлуатує морське або повітряне судно.

Стаття 16

ДИРЕКТОРСЬКИЙ ГОНОРАР

Директорські гонорари та інші аналогічні виплати, які одержуються резидентом Договірної Держави як членом ради директорів компанії, яка є резидентом другої Договірної Держави, можуть оподатковуватися у цій другій Державі.

Стаття 17

АРТИСТИ І СПОРТСМЕНИ

1. Незалежно від положень статей 14 і 15 цієї Конвенції, доход, що одержується резидентом Договірної Держави як працівником мистецтва, таким як артист театру, кіно, радіо чи телебачення, або музикант, або як спортсмен, від його особистої діяльності, здійснюваної в другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Якщо доход від особистої діяльності, здійснюваної працівником мистецтва або спортсменом у цій своїй якості, нараховується не самому працівнику мистецтва чи спортсмену, а другій особі, цей доход може, незалежно від положень статей 7, 14 і 15 цієї Конвенції, оподатковуватись у Договірній Державі, в якій здійснюється діяльність працівника мистецтва чи спортсмена.

Стаття 18 ПЕНСІЇ

1. Відповідно до положень пункту 2 статті 19 Конвенції пенсії та інші подібні винагороди, що сплачуються у зв'язку з минулою роботою резиденту Договірної Держави, і будь-які ренти, сплачувані такому резиденту, підлягають оподаткуванню тільки в цій Державі.

2. Термін "рента" означає встановлену суму, сплачувану фізичній особі періодично у встановлений час, під час її життя або під час визначеного чи встановленого періоду часу по зобов'язаннях зробити зворотні платежі для адекватної або повної компенсації у грошах або вартості грошей.

Стаття 19 ДЕРЖАВНА СЛУЖБА

1. (a) Винагорода, інша ніж пенсія, яка сплачується Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевими органами влади будь-якій фізичній особі за службу, здійснювану для цієї Держави, або її підрозділу, або органу влади, оподатковується тільки в цій Державі.

(b) Незважаючи на положення підпункту (a) цього пункту така винагорода оподатковується тільки в другій Договірній Державі, якщо служба здійснюється в цій Державі і фізична особа є резидентом цієї Держави, яка:

(i) є громадянином цієї Держави; або

(ii) не стала резидентом цієї Держави тільки з метою здійснення служби.

2. (a) Будь-яка пенсія, яка сплачується Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органам влади, або із створених ними фондів фізичній особі за службу, що здійснюється для цієї Держави, або її політико-адміністративного підрозділу, або органу влади, оподатковується тільки в цій Державі.

(b) Незважаючи на положення підпункту (a) цього пункту така пенсія оподатковується тільки в другій Договірній Державі, якщо фізична особа є її резидентом і громадянином.

3. Положення статей 15, 16 і 18 цієї Конвенції застосовуються до винагород та пенсій у відношенні служби, що здійснюється у зв'язку з проведенням комерційної діяльності Договірною Державою, або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади.

Стаття 20 СТУДЕНТИ

Платежі, одержувані студентом або стажером, який є або був безпосередньо до приїзду в Договірну Державу резидентом другої Договірної Держави і перебуває у першій згаданій Державі виключно з метою навчання або одержання освіти, і призначені для проживання,

навчання і одержання освіти, не оподатковуються у першій згаданій Державі, якщо джерела цих платежів знаходяться за межами цієї Держави.

Стаття 21 ІНШІ ДОХОДИ

1. Види доходу, справжнім власником яких є резидент Договірної Держави, незалежно від джерела їх виникнення, про які не йде мова в попередніх статтях цієї Конвенції, інші, ніж доходи, сплачувані із трасту або із майна особи, яка померла, в ході розподілу, оподатковуються тільки в цій Державі.

2. Положення пункту 1 цієї статті не застосовуються до доходів, інших ніж доходи від нерухомого майна, визначеного в пункті 2 статі 6, якщо одержувач таких доходів, який є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво і надає в цій другій Державі незалежні індивідуальні послуги через розташовану там постійну базу, і право або майно, у зв'язку з яким одержано доход, дійсно пов'язані з таким постійним представництвом або постійною базою. У такому випадку застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Конвенції, залежно від обставин.

Стаття 23 УСУНЕННЯ ПОДВІЙНОГО ОПОДАТКУВАННЯ

1. З урахуванням положень законодавства Сполученого Королівства, що стосується звільнення від податку, сплаченого на території за межами Сполученого Королівства, у вигляді кредиту проти податку Сполученого Королівства (які не будуть суперечити головним принципам такого):

(a) на податок України, сплачуваний за законодавством України і відповідно до цієї Конвенції прямо або шляхом вирахування з прибутку, доходів або доходів від приросту вартості майна із джерел в Україні, що підлягають оподаткуванню, (за виключенням випадку дивідендів, коли податок в Україні сплачується у відношенні яких підраховується податок України;

(b) у відношенні дивідендів, сплачуваних компанією, що є резидентом України, компанії, яка є резидентом Сполученого Королівства і контролює прямо або посередньо щонайменше 10 відсотків капіталу з правом голосу в компанії, що сплачує дивіденди, у вигляді кредиту повинен бути взятий до розрахунку (у доповнення до будь-якого податку України, для якого кредит може бути наданий згідно з положеннями підпункту (a) цього пункту) податок України, що сплачується компанією у відношенні прибутку, із якого сплачуються дивіденди.

2. На податок Сполученого Королівства, що сплачується за законодавством Сполученого Королівства і відповідно до цієї Конвенції прямо або шляхом вирахування з прибутку, доходів або доходів, що підлягають оподаткуванню, від приросту вартості майна із джерел у Сполученому Королівстві (за винятком випадку дивідендів, коли податок у Сполученому Королівстві сплачується у відношенні прибутків, із яких сплачуються дивіденди) буде робитися знижка у вигляді кредиту проти будь-якого податку України, який обчислюється у відношенні того ж прибутку, доходу або оподатковуваних доходів, у відношенні яких обчислюється податок Сполученого Королівства.

3. Для цілей пунктів 1 і 2 цієї статті прибуток, доход і приріст вартості майна, що належить резиденту Договірної Держави, які можуть оподатковуватися податками у другій Договірній Державі відповідно до цієї Конвенції, будуть вважатися такими, що виникають із джерел у цій Договірній Державі.

Стаття 23

ПРАВО НА ОТРИМАННЯ ВИГІД

1. Незважаючи на інші положення цієї Конвенції, вигоди, передбачені цією Конвенцією, не надаються стосовно певного виду доходу або майна, якщо з урахуванням всіх відповідних фактів та обставин можна дійти обґрунтованого висновку, що отримання такої вигоди було однією з головних цілей угоди чи операції, яка прямо або опосередковано створила підстави для такої вигоди, якщо не встановлено, що надання такої вигоди і за таких обставин узгоджується з метою та цілями відповідних положень цієї Конвенції.
2. Якщо, відповідно до пункту 1, особі відмовлено в наданні вигоди, передбаченої цією Конвенцією, компетентний орган Договірної Держави, який в іншому випадку надав би цю вигоду, тим не менш, повинен вважати цю особу як таку, що має право на отримання цієї вигоди або інших вигід стосовно певного виду доходів або майна, якщо такий компетентний орган за запитом цієї особи та після розгляду відповідних фактів та обставин доходить висновку, що такі вигоди були б надані цій особі за відсутності угоди або операції, зазначених у пункті 1. Компетентний орган Договірної Держави, до якої направляється запит, повинен проконсультуватися з компетентним органом іншої Договірної Держави, перш ніж відмовити у запиті, зробленому резидентом цієї іншої Держави, відповідно до цього пункту.
3. Якщо відповідно до будь-якого положення цієї Конвенції, будь-який дохід звільняється від оподаткування у Договірній Державі та згідно з діючим законодавством в іншій Договірній Державі, особа, якої стосується такий дохід, підлягає оподаткуванню відносно тієї частини доходу, яка перерахована до або отримана в цій іншій Договірній Державі, а не відносно всієї суми такого доходу, тоді звільнення відповідно до цієї Конвенції в першій згаданій Договірній Державі дозволяється тільки тієї суми доходу, яка підлягає оподаткуванню в іншій Договірній Державі.

Стаття 23 у редакції [Протоколу про внесення змін до Конвенції від 09.10.2017](#)

Стаття 24

ПАРТНЕРСТВО

~~Якщо за будь-яким положенням цієї Конвенції партнерство або спільне підприємство має право, як резидент України, на звільнення від податків у Сполученому Королівстві на будь-який дохід від приросту вартості майна, це положення не буде розглядатися як таке, що обмежує право Сполученого Королівства оподатковувати будь-якого члена партнерства або спільного підприємства, який є резидентом Сполученого Королівства, за його часткою такого доходу або доходу від приросту вартості майна; але будь-який такий дохід буде розглядатися для цілей статті 22 цієї Конвенції як дохід із джерел в Україні.~~

Статтю 24 виключено на підставі [Протоколу про внесення змін до Конвенції від 09.10.2017](#)

Стаття 25

НЕДИСКРИМІНАЦІЯ

1. Громадяни Договірних Держав не будуть підлягати в другій Договірній Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаною з ним вимогою, які є другими або більш обтяжливими, ніж оподаткування і пов'язана з ним вимога, яким піддаються або можуть піддаватися громадянами цієї другої Держави за тих же обставин.
2. Особи без громадянства, які є резидентами Договірної Держави, не будуть підлягати в кожній з Договірних Держав будь-якому оподаткуванню або пов'язані з ним вимоги, іншим

або більш обтяжливим, ніж оподаткування і пов'язані з ним вимоги, яким громадяни Договірних Держав, що діють у подібних умовах, піддаються або можуть піддаватися.

3. Оподаткування постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, не буде менш сприятливим у цій другій Державі, ніж оподаткування підприємств цієї другої Держави, які здійснюють подібну діяльність.

4. За винятком випадків, коли застосовуються положення пункту 1 статті 9, пункту 5 або пункту 7 статті 11, пункту 4 або пункту 5 статті 12 цієї Конвенції, проценти, роялті та інші виплати, що сплачуються підприємством Договірної Держави резидентом другої Договірної Держави, з метою визначення оподатковуваного прибутку такого підприємства будуть підлягати вирахуванню на таких же умовах, на яких вони б сплачувались резиденту першої згаданої Держави.

5. Підприємства Договірної Держави, капітал яких повністю або частково належить або контролюється прямо чи посередньо одним або декількома резидентами другої Договірної Держави, не буде підлягати в першій згаданій Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаній з ним вимозі, які є іншими або більш обтяжливими, ніж оподаткування і пов'язані з ним вимоги, під які підпадають або можуть підпадати інші подібні підприємства першої згаданої Держави.

6. Ніякі положення цієї статті не будуть мати тлумачення як зобов'язання будь-якої з Договірних Держав надавати особі, що не є резидентом цієї Держави, будь-які персональні звільнення, пільги і вирахування для податкових цілей, які надаються особам, що є резидентами.

7. Положення цієї статті будуть застосовуватися до податків, які розглядаються цією Конвенцією.

Стаття 26 **ПРОЦЕДУРА ВЗАЄМНОГО УЗГОДЖЕННЯ**

1. Якщо особа вважає, що дії однієї або обох Договірних Держав призводять або призведуть до її оподаткування не у відповідності до положень цієї Конвенції, вона може, незалежно від заходів, передбачених внутрішнім законодавством цих Держав, передати свою справу на розгляд компетентному органу однієї з Договірних Держав. Справа має бути подана протягом трьох років з моменту першого повідомлення про дії, які призвели до оподаткування не у відповідності до положень Конвенції.

Пункт перший статті 26 у редакції [Протоколу про внесення змін до Конвенції від 09.10.2017](#)

2. Компетентний орган прагнучим, якщо він буде вважати заперечення обґрунтованим і якщо він сам не в змозі дійти до задовільного рішення, розв'язати питання, за взаємною згодою з компетентним органом другої Договірної Держави з метою запобігання оподаткуванню, яке не відповідає Конвенції. Будь-яка досягнута домовленість повинна виконуватись незалежно від будь-яких обмежень у часі, передбачених внутрішнім законодавством Договірних Держав.

Пункт другий статті 26 у редакції [Протоколу про внесення змін до Конвенції від 09.10.2017](#)

3. Компетентні органи Договірних Держав будуть прагнути вирішити за взаємною згодою будь-які труднощі або сумніви, що виникають при тлумаченні чи застосуванні Конвенції. Вони можуть також консультуватися, з метою усунення подвійного оподаткування, у випадках, не передбачених цією Конвенцією.

Пункт третій статті 26 у редакції [Протоколу про внесення змін до Конвенції від 09.10.2017](#)

4. Компетентні органи Договірних Держав можуть вступати в прямі контакти один з одним з метою досягнення згоди у розумінні попередніх пунктів.

5. Якщо

(a) відповідно до пункту 1, особа передала справу компетентному органу Договірної Держави на підставі того, що дії однієї або обох Договірних Держав призвели до оподаткування такої особи не у відповідності до положень цієї Конвенції; та

(b) компетентні органи не можуть досягти згоди у вирішенні цієї справи відповідно до пункту 2 протягом двох років з моменту подання справи до компетентного органу іншої Договірної Держави;

будь-яке невирішене питання, що виникло у справі, повинно бути подане на розгляд арбітражу, якщо цього вимагає особа. Проте ці невирішені питання не будуть подаватися на розгляд арбітражу, якщо рішення щодо цих питань вже було винесене судом або адміністративним трибуналом будь-якої з цих Держав. Рішення арбітражу є обов'язковим до виконання обома Договірними Державами незалежно від будь-яких часових обмежень, визначених національним законодавством цих Держав, за винятком ситуації, коли особу, якої безпосередньо стосується справа, не влаштовують умови взаємної згоди, згідно з якою виконується таке рішення арбітражу. Компетентні органи Договірних Держав повинні за взаємною згодою встановлювати порядок застосування цього пункту.

*Новий пункт п'ятий статті 26 додано на підставі
[Протоколу про внесення змін до Конвенції від 09.10.2017](#)*

Стаття 27 ОБМІН ІНФОРМАЦІЄЮ

1. Компетентні органи Договірних Держав обмінюються інформацією, яка є очікувано значимою для виконання положень цієї Конвенції або адміністрування чи виконання національних законів, що стосуються податків будь-якого виду та визначення, які стягуються від імені Договірних Держав або їхніх адміністративно-територіальних одиниць, або місцевих органів влади тією мірою, якою оподаткування, згідно з такими законами, не суперечить цій Конвенції. Обмін інформацією не обмежується статтями 1 та 2.

2. Будь-яка інформація, одержана Договірною Державою відповідно до пункту 1, вважається конфіденційною так само, як і інформація, одержана відповідно до національного законодавства цієї Держави, вона може розкриватися тільки особам або органам влади (у тому числі судам і адміністративним органам), які займаються нарахуванням або збором, примусовим стягненням податків, зазначених у пункті 1, або судовим розслідуванням, або розглядом апеляцій стосовно таких податків, або наглядом за вищенаведеним. Такі особи або органи використовують інформацію тільки з цією метою. Вони можуть розкривати інформацію під час відкритого судового засідання або в тексті судових рішень. Незважаючи на вищевикладене, інформація, отримана Договірною Державою, може використовуватись для інших цілей, якщо така інформація може використовуватись для таких інших цілей відповідно до законодавств обох Держав, і якщо компетентний орган Держави, яка надає інформацію, дав дозвіл на таке використання.

3. У жодному разі положення пунктів 1 та 2 не слід тлумачити як такі, що покладають на Договірні Держави зобов'язання:

(a) здійснювати адміністративні заходи, що суперечать законодавству та адміністративній практиці однієї або іншої Договірної Держави;

- (b) надавати інформацію, яку неможливо одержати за законодавством або в межах звичайного процесу адміністрування в одній або іншій Договірній Державі;
- (c) надавати інформацію, яка розкриватиме будь-яку торговельну, підприємницьку, промислову, комерційну або професійну таємницю або торговельний процес, або інформацію, розкриття якої суперечило б інтересам державної політики.

4. Якщо інформація запитується Договірною Державою відповідно до цієї статті, інша Договірна Держава для отримання інформації, стосовно якої здійснено запит, повинна застосувати всі свої заходи зі збору інформації навіть якщо ця інша Держава може не потребувати такої інформації для своїх власних податкових цілей. На зобов'язання, викладене у попередньому реченні, поширюються обмеження, зазначені у пункті 3, але у жодному разі такі обмеження не повинні тлумачитися як такі, що дозволяють Договірній Державі відмовити у наданні інформації виключно на підставі того, що вона не має національного інтересу щодо такої інформації.

5. У жодному разі положення пункту 3 не повинні тлумачитися як такі, що дозволяють Договірній Державі відмовляти у наданні інформації виключно на підставі того, що інформація належить банку, іншій фінансовій установі, призначеній особі (номінальному власнику) або особі, що діє як агент або фідуціар, або тому, що вона стосується майнових часток в особі.

Стаття 27 у редакції [Протоколу про внесення змін до Конвенції від 09.10.2017](#)

Стаття 28

ЧЛЕНИ ДИПЛОМАТИЧНИХ АБО ПОСТІЙНИХ ПРЕДСТАВНИЦТВ І КОНСУЛЬСЬКИХ ПОСТІВ

Ніякі положення цієї Конвенції не зачіпають будь-яких податкових привілеїв, наданих членам дипломатичних або постійних представництв, або консульських постів за загальними нормами міжнародного права або на підставі спеціальних угод.

Стаття 29

НАБРАННЯ ЧИННОСТІ

1. Кожна із Договірних Держав повідомить одна одну по дипломатичних каналах про завершення необхідної, відповідно до внутрішнього законодавства, процедури набрання чинності цієї Конвенції. Ця Конвенція вступає в дію у день останнього такого повідомлення, і її положення набирають чинності:

- (a) у Сполученому Королівстві:
 - (i) у відношенні податку на доходи і податку на приріст вартості майна для будь-якого податкового року, починаючи з або після 6 квітня календарного року, наступного за роком набрання Конвенцією чинності;
 - (ii) у відношенні корпоративного податку для будь-якого фінансового року, починаючи з або після 1 квітня календарного року, наступного за роком набрання Конвенцією чинності;
- (b) в Україні:
 - (i) у відношенні податків на дивіденди, проценти або роялті для будь-яких платежів, зроблених на шестидесятий або після шестидесяти днів, наступних за днем набрання Конвенцією чинності;

- (ii) у відношенні податку на прибуток (доходи) підприємств для будь-якого оподаткованого періоду, починаючи з або 1 січня календарного року, наступного за роком набрання Конвенцією чинності;
- (iii) у відношенні прибуткового податку з громадян України, іноземних громадян і осіб без громадянства для будь-яких платежів, зроблених на шестидесятий або після шестидесяти днів, наступних за днем набрання Конвенцією чинності.

2. Згідно з положеннями пункту 3 цієї статті, Угода між Урядом Сполученого Королівства Великобританії і Північної Ірландії і Урядом Союзу Радянських Соціалістичних Республік про усунення подвійного оподаткування авіатранспортних підприємств та їх працівників, що її було підписано в Лондоні 3 травня 1974 року (посилання на яку надалі будуть як на "Угоду 1974 року"), а також Конвенція між Урядом Сполученого Королівства Великобританії і Північної Ірландії і Урядом Союзу Радянських Соціалістичних Республік про усунення подвійного оподаткування щодо податків на доходи і приріст вартості майна, що її було підписано в Лондоні 31 липня 1985 року (посилання на яку надалі будуть як на "Конвенцію 1985 року") втратять чинність стосовно податків, до яких застосовується ця Конвенція, згідно з положеннями пункту 1 цієї статті.

~~3. У випадках, коли положення Угоди 1974 року або Конвенції 1985 року забезпечуватимуть більші податкові пільги, ніж ті, що надаються цією Конвенцією, будь-які згадані вище положення будуть продовжувати мати чинність:~~

- ~~(a) у Сполученому Королівстві, для будь-якого року обчислення податку, фінансового року або періоду оподаткування, і~~
- ~~(b) в Україні, для будь-якого оподаткованого періоду що починаються, в кожному з випадків, перед набранням чинності цієї Конвенції.~~

*Пункт третій статті 29 виключено на підставі
[Протоколом про внесення змін до Конвенції від
09.10.2017](#)*

Стаття 31 ЗАВЕРШЕННЯ ЧИННОСТІ

Ця Конвенція буде залишатися чинною до припинення її дії однією з Договірних Держав. Кожна із Договірних Держав може припинити дію Конвенції шляхом повідомлення по дипломатичних каналах про її припинення принаймні за шість місяців до закінчення будь-якого календарного року, що починається після закінчення п'яти років після набрання Конвенцією чинності. В такому випадку чинність Конвенції буде припинена:

- (a) у Сполученому Королівстві:
 - (i) у відношенні податку на доходи і податку на приріст вартості майна для будь-якого податкового року, починаючи з або після 6 квітня календарного року, наступного на роком подання повідомлення;
 - (ii) у відношенні корпоративного податку для будь-якого фінансового року, починаючи з або після 1 квітня календарного року, наступного за роком подання повідомлення;
- (b) в Україні:
 - (i) у відношенні податків на дивіденди, проценти або роялті для будь-яких платежів, зроблених на шестидесятий або після шестидесяти днів, наступних за днем подання повідомлення;

(ii) у відношенні податку на прибуток (доходи) підприємств для будь-якого оподатковуваного періоду, починаючи з або після 1 січня календарного року, наступного за роком подання повідомлення;

(iii) у відношенні прибуткового податку з громадян України, іноземних громадян і осіб без громадянства для будь-яких платежів, зроблених на шестидесятий або після шестидесяти днів, наступних за днем подання повідомлення.

У засвідчення чого, нижчепідписані, відповідним чином на те уповноваженні, підписали цю Конвенцію.

Вчинено в двох примірниках, у Лондоні, 10 лютого 1993 року, англійською і українською мовами, обидва тексти мають однакову чинність.

За Уряд України

(підпис)

**За Уряд Сполученого Королівства
Великобританії і Північної Ірландії**

(підпис)